

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N BODINE ST PHILADELPHIA, PA 19123

BULETIN DOMINICAL

Vol. 13 Nr. 29 * Duminică, 12 iulie 2020 * Redactor: Pr. Nicolai Buga

Duminica a cincea după Rusalii

Sfânta Evanghelie **Matei 8: 25 - 9:1**

În vremea aceea, trecând Iisus în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliti, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și iată, au început să strige și să zică: Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, trimite-ne în

turma de porci. Și El le-a zis: Duceți-vă. Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s-a aruncat de pe țărm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplăte cu demonizații. Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor. Intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa.

Apostolul **Romani 10: 1 - 10**

Fraților, bunăvoința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu, pentru Israel, este spre mântuire. Căci le mărturisesc că au râvnă pentru Dumnezeu, dar sunt fără cunoștință. Deoarece, necunoscând dreptatea lui Dumnezeu și căutând să statornicească dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu ei nu s-au supus. Căci sfârșitul Legii este Hristos, spre dreptate tot celui ce crede. Căci Moise scrie despre dreptatea care vine din lege, că: "Omul care o va îndeplini va trăi prin ea". Iar dreptatea din credință

grăiește așa: "Să nu zici în inima ta: Cine se va sui la cer?", ca adică să coboare pe Hristos! Sau: "Cine se va coborî întru adânc?", ca să ridice pe Hristos din morți! Dar ce zice Scriptura? "Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și în inima ta", - adică cuvântul credinței pe care-l propovăduim. Că de vei mărturisi cu gura ta că Iisus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mântui. Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire.

Sinaxar: Duminică 12 iulie 2020 - Duminica a cincea după Rusalii: Cinstirea Sfintei Icoane a maicii Domnului Prodromița, de la Muntele Athos; Sfântii Mucenici Proclu și Ilarie; Sfântul Cuvios Mihail Maleinul, Sfânta Veronica, Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N Bodine St.

PHILADELPHIA, PA 19123

Tel./Fax: 215-922-7060
www.holytrinityphiladelphia.org

Pr. Iconom Stavr. Nicolai BUGA,
Paroh

fr.n.buga@gmail.com

Pr. Timotei AVRAM,
Preot slujitor
fr.timavram@gmail.com

ÎN ACEST NUMĂR

Evanghelia	1
Apostolul	1
Părintele Teofil Părăian: Lupta cu ispitele	2-5
Programul bisericii în perioada 12 - 26 iulie 2020	5

Lupta cu ispitele

Iubiți credincioși,

Cu toții știm că de la Domnul nostru Iisus Hristos ne-a rămas o rugăciune, rugăciune pe care o găsim în două locuri în Sfânta Evanghelie. Este vorba de rugăciunea „Tatăl Nostru”.

Ea se găsește în cuprinsul Predicii de pe munte, în Sfânta Evanghelie de la Matei, cap.VI, și în Sfânta Evanghelie de la Luca, la începutul cap.XI.

Rugăciunea „Tatăl Nostru” ne-a dat-o Domnul nostru Iisus Hristos ca model de rugăciune și ca să ne rugăm cu ea.

Sfânta Biserică a păstrat această rugăciune și a rânduit ca și credincioșii adunați la sfintele slujbe să o rostească, dar și în rugăciunile lor particulare să se folosească de această rugăciune. Rugăciunea aceasta o cunosc și oamenii în vârstă, o știu și copiii, o spunem cu toții, dar nu-i știm destul de bine cuprinsul și de multe ori o rostim ca pe ceva învățat pe de rost și am putea zice, ca pe ceva ce nu are cine știe ce rost.

Domnul Hristos, însă, ne-a dat această rugăciune ca să ne mântuim prin ea, să pătrundem înțelesul cuvintelor pe care le rostim și să le facem ca pe niște cuvinte ale noastre, să ne rugăm cu adevărat cu cuvintele rugăciunii „Tatăl Nostru”.

Cei care studiază cele cuprinse în Sfânta Evanghelie, știu că rugăciunea „Tatăl Nostru” are 3 părți:

- o parte de început, chemarea sau invocarea: “Tatăl nostru care ești în ceruri...”;
– urmează apoi 7 cereri;
– apoi încheierea („Că a Ta este împărăția și puterea și slava...”).

Între cele 7 cereri, este și cererea: “și nu ne duce pe noi în ispită”. Aceasta este a 6-a din cele 7 cereri. Vreau să mă opresc puțin asupra cuvintelor: “și nu ne duce pe noi în ispită”, și să vă vorbesc astăzi despre ispită și despre lupta împotriva ispitelor.

Iubiți credincioși,

Cu toate că spunem adesea cuvintele: “și nu ne duce pe noi în ispită”, trebuie să recunoaștem că nu toți credincioșii știu ce este aceea o ispită. “A ispită”, în limba

Slavonă, înseamnă a încerca, a pune pe cineva la examen.

Ispita, prin urmare, este o cercetare a omului, o încercare. Pe limba latină, cuvântul *ispită* se spune “tentatio”. Când zic că “m-a tentat ceva”, e același înțeles cu m-a ispitit. Unii dintre credincioșii noștri au încercat să introducă în rugăciunea Tatăl Nostru, în loc de cuvântul “ispită”, cuvântul cercare. N-a prea mers. S-a statornicit cuvântul ispită și nu-i nimic, e foarte bine, numai să

știm noi despre ce e vorba.

Noi știm că a ispită pe cineva înseamnă, de cele mai multe ori, a-l îndemna la ceva rău. Dar, de fapt, a *ispiti* înseamnă și a-l cerceta. Când se face cineva episcop, zice că i se face “ispitire canonică”, adică e cercetat ca să se vadă dacă are dreapta credință, dacă crede cum trebuie, dacă-i vrednic de episcopie.

Deci, în acest înțeles, cuvântul a *ispiti* are un înțeles bun – a cerceta, a vrea să știi cum stă cineva cu toate ale lui. Aceasta este de fapt și ispitirea spre cele rele, pentru că dacă omul este hotărât spre cele bune și e întărit spre cele bune, nu poate să-l clinească nimeni din cele bune către cele rele, și atunci ispita – am zice noi – nu reușește, nu-și atinge scopul.

Cele trei ispitiri ale Mântuitorului

Iubiți credincioși,

În Sfânta Evanghelie de la Matei, în cap. IV, și în Sfânta Evanghelie de la Luca, tot în cap. IV, este vorba de o ispitire pe care Diavolul i-a făcut-o Domnului Hristos.

Se spune anume că Domnul Hristos s-a retras 40 de zile în pustie după ce a fost botezat de către Ioan Botezătorul. Și acolo, în pustie, diavolul L-a ispitit cu 3 ispite.

Mai întâi, pentru că Domnul Hristos era flămând, după postul cel îndelungat, a zis diavolul către Domnul Hristos: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se prefacă în pâine”. Domnul Hristos însă a răspuns: “Scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”.

Deci, diavolul n-a avut putere să Îl rățăcească pe Domnul Hristos de la bine spre rău. Domnul Hristos i-a răspuns cu un cuvânt din dumnezeiasca Scriptură. Apoi, i-a arătat diavolul Domnului Hristos toate bogățiile lumii de pe un

munte înalt și i-a spus: ” Uite, toate acestea sunt ale mele și ți le dau ție, dacă mi te închini mie”.

Domnul Hristos a răspuns: “Scris este: Domnului Dumnezeuului tău să te închini și numai Lui unuia să-i slujești”. Nu L-a putut apleca diavolul spre dorința bogăției, căci Domnul Hristos n-a fost în situația de a fi putut fi clintit din bine.

L-a dus apoi pe templul din Ierusalim, pe acoperiș, și i-a zis: “Aruncă-te jos de aici, căci Dumnezeu va porunci îngerilor să te țină, ca nu cumva să izbești de piatră piciorul tău “. Și domnul Hristos a zis: “Scris este: să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău”. Și cu aceasta a biruit ispitele diavolului.

Iubiți credincioși,

Cuvintele acestea din Sfânta Evanghelie pe care le puteți citi și voi singuri, ne arată că diavolul este ispititor, dar ne arată și aceea că omul trebuie să fie împotrivor. Și dacă omul este întărit în bine, nu-l poate povârni nimeni spre rău.

Ne mai arată apoi că împotriva gândurilor rele putem să stăm numai cu gândurile cele bune. Avem gânduri bune, înlăturăm cu ele gândurile cele rele. Voi știți cuvântul românesc care zice: “cui cu cui se scoate”. Asta merge tare bine la gânduri: “Gând cu gând se scoate”. Nu poți scoate un gând rău, decât cu un gând bun.

Dacă n-ai gânduri bune, cresc în tine gândurile rele. Și atunci ispita își urmează cursul și de la gând ajungi la privire nepotrivită, de la privire nepotrivită la cuvânt nepotrivit, și apoi la faptă.

A fost întrebat Cuviosul Pimen cum se răsplătește răul cu rău și a răspuns acesta: „ Răul cu rău se răsplătește mai întâi în gând, apoi în privire, adică te uiți urât la acela care ți-a făcut vreun rău, apoi în cuvânt, îi zici un cuvânt sau chiar zece în loc de unul, și apoi ajungi la faptă”.

Dar, zice Cuviosul Pimen: „ Dacă tai gândul cel rău, la cealalte nu mai ajungi”.

Nu mai ajungi nici la privire urâtă, nici la cuvânt nepotrivit, nici la fapta cea rea. Nu ajungi pentru că ai tăiat rădăcina răului, ai tăiat gândul cel rău și aceasta este împotrivirea cea mai de capetenie pe care trebuie să o faci omul ca să scape de ispite.

Dar, iubiți credincioși, ați putea zice: e drept că în Sfânta Evanghelie se spune că diavolu-i ispititor, îi rău și vrea să ne povârneasă spre rău, e drept că se scoate gând rău cu gând bun, dar în Sfânta Evanghelie, Domnul Hristos a spus că: “Din inima omului pornesc cugetele cele rele, desfrânările, hoțiile, omorurile, preacurviile, poftele de înavuțire, vicleniile, înșelăciunea, necumpătarea, pizma, hula, trufia și ușurătatea”” (Mc.7, 21-22).

Și toate acestea spurcă pe om. Să luăm aminte: a zis Domnul Hristos că din inima omului pornesc, întâi și întâi cugetele cele rele. Deci, din inima omului. Nu zice că ispititorul aduce omului cuvânt sau gând de ispitire, ci zice că din inima omului pornesc. Deci cum e? Vine de la diavolul, ori vine din inimă ispita?

Iubiți credincioși, să băgăm de seamă, vine și de la diavolul și vine și din noi. Că diavolul după ce ne alcătuiește după chipul lui, după răutatea lui, apoi nu mai stă de noi, că facem noi răul și fără el. După ce ne-am deprins cu relele, nu de fiecare dată vine diavolul și-ți dă un gând rău.

Ne spune Domnul Hristos: “Omul bun, din comoara cea bună a inimii sale scoate cele bune; omul cel rău, din comoara cea rea a inimii sale scoate cele rele” (Mt.12, 35). De aceea zice Sfantul Marcu Ascetul: „ Să nu ascuți de inima ta câtă vreme mai sunt patimile în ea. Că cele ce le are înăuntru, pe acelea ți le pune înaintea”. Și părinții cei duhovnicești, oameni cu multă chibzuință, cu mult dar și cu multă luminare de la Dumnezeu, ne învață să ne cercetăm gândurile și să ne mărturisim gândurile.

Ce înseamnă să-ți mărturisești gândurile? Să le spui la un părinte duhovnicesc, la un preot duhovnic și să cercetezi gândurile, dacă sunt după voia lui Dumnezeu sau nu, și să faci ce îți spune el, nu ce ți se pare ție. Spune undeva în Pateric: “Unde vei vedea pe cel tânăr vrând să se urce la cer de voia lui, trage-l pe el jos, că nu-i e de folos să se suie “. Deci, nu ți-e de folos nici la cer să te sui din propria ta voință, ci numai cu sfat și cu învățătură și să nu te încerci să faci ceva ce ți se pare ție, căci cu aceasta te stăpânește apoi vrăjmașul, că apoi ți se par și altele ca bune.

În Pateric se spune de cineva că era gata să-l omoare pe tatăl său pentru că i-a venit în gând că tatăl său vine la el cu o secure să-l omoare. Și atunci a luat el securea. Era pustnic, în pustietate, și se gândea poate că-i sfânt, dar nu era nici la măsurile oamenilor răi din lumea asta. Era mai rău. De ce ? Pentru că s-a încrezut în gândurile sale. Și a mai fost unul – tot în viețile sfinților se spune – care a ajuns să se închine vrăjmașului, pentru că tot de el asculta, nu căuta sfat, nu căuta învățătură.

Părinții cei duhovnicești au rânduit așa: să cauți învățătură, să cauți îndrumare, să te alcătuiești după conștiința celor care au o conștiință înaintată și sfântă.

Iubiți credincioși,

Se spune, în cuvintele Cuviosului Dorotei, că era un frate oarecare ce se ducea la părintele cel duhovnicesc să-i spună cuvânt de învățătură. Și acela îi spunea. De la o vreme, însă, a început fratele să gândească: „ N-ar mai trebui să mă duc la părintele să-i cer îndrumare, pentru că știu eu cam ce mi-ar spune “. Dar el n-a ascultat de gândul acesta și s-a dus la părintele, deși gândul îi zicea: „Nu-l mai deranja, nu-l mai stingheri”. Deci, el totuși s-a dus și după ce i-a mărturisit gândurile lui, părintele i-a spus exact ceea ce gândea el că-i va spune părintele. După aceea, îi zicea gândul: „Vezi, că tot degeaba te-ai dus, vezi, că părintele ți-a spus ceea ce știai tu că-ți va spune? N-ar mai fi fost cazul să te duci”. Și știți ce ia răspuns omul acela înțelept? I-a spus așa: „M-am dus pentru că gândul pe care-l aveam înaintea de a primi îndrumare era de la vrăjmașul, dar acum, același gând, prin îndrumarea cui-va, e de la Duhul Sfânt”.

Iată, iubiți credincioși, ce înseamnă să-ți mărturisești gândurile ca să poți scăpa de ispite.

Căci altfel vrăjmașul te ia și te învârtă, cum se spune în Filocalie că l-a învârtit pe unul două săptămâni prin văzduh și după aceea l-a lăsat jos. Acum știe Dumnezeu ce-o fi fost cu învârtitul acesta, dar un lucru-i sigur – că-i învârtă pe mulți în lumea aceasta, îi învârtă cu multe gânduri și îi lasă jos amețiți și trăiesc ca niște amețiți.

Și poate și nouă ni se întâmplă de multe ori, mai ales atunci când nu mai știm ce să facem, când ajungem la o zăpăceală, când nu avem liniște în suflet, când suntem zdrobiți că: ba așa, ba așa, ba pe dincolo, căci cu gândurile te surpă diavolul mai mult decât cu orice altceva.

Deci, iubiți credincioși, ce trebuie să facem?

Să ne împotrivim, să ne mărturisim gândurile. Dar ca să-ți mărturisești gândurile trebuie să ai smerenie, că dacă n-ai smerenie, nu te poți descoperi cum ești și una o spui și alta o lași și atunci pățești ceea ce se spune la molitva de la spovedanie: „Fiule – zice – să nu cumva să ascunzi de mine vreun păcat, ca nu cumva venind la doctor să te întorci fără tămăduire. De vei ascunde de mine vreun păcat, îndoite păcate vei avea”.

De aceea mulți sunt tot nespovediți, căci, și spun, și nu spun; unele le spun, altele nu, și atunci, după spovedanie, tot nespovediți rămân.

Arme împotriva gândurilor rele

Ucenicilor le cam venea somnul în timpul rugăciunii din grădina Ghetsimani a Domnului Hristos; Domnul se ruga și ucenicii moțâiau.

Atunci, Domnul Hristos le-a spus: “Privegheați și vă rugați ca să nu intrați în ispită”. Dar nu le-a spus să privegheze în înțelesul să nu doarmă, că somnu-i de la Dumnezeu, iubiți credincioși.

Noi mulțumim lui Dumnezeu dimineăta, la rugăciune, că ne-a dat somn.

Somnu-i cu bun rost, dar să nu dormim și când suntem treji, adică să fim cu luare aminte la gânduri. Aceasta înseamnă “Privegheați!”.

Fi-ți cu luare aminte ce faceți, ce se întâmplă în mintea voastră, fi-ți cu luare aminte ce se întâmplă cu voi.

Asta înseamnă privegheați. Dar nu numai privegheați, că dacă numai ai priveghea și nu te-ai și ruga, ai face lucrul omului fără credință.

Noi trebuie să priveghem și să ne rugăm, să zicem mereu: “Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!”.

Astfel, prin rugăciune, avem un gând de căpetenie ce sfărâmă toate lucrăturile vrăjmașului și vrăjmașul n-are nici o putere în noi, pentru că el are altă cale de a intra în noi decât calea minții. “Minte cu minte se luptă” – spune în Filocalie. Deci, mintea dacă este întărită în bine, atunci diavolul poate să facă ce vrea, că nu o surpă.

Se spune undeva, în Pateric – și parcă citind ne vine și

râsul, dar sunt niște realități indiscutabile – că era un părinte (Cuviosul Teodor al Fermei) și se ruga în chiliea lui și a venit un diavol și a vrut să intre la el și n-a putut intra pentru că se ruga cuviosul, l-a legat cuviosul la ușă.

A mai venit și al doilea și al treilea, și când i-a văzut pe cei doi acolo legați, în fața ușii chiliei cuviosului, i-a întrebat pe cei doi: „Ce-i cu voi aici?”

Au răspuns: „Se roagă cuviosul și nu putem face nimic. Ne-a legat”.

Orice om care-i preocupat de o idee înaltă, orice om care-i la rugăciune, face neputincioase toate influențele străine, toate încercările de a intra în sufletul lui ceva care nu-i după voia lui Dumnezeu. Asta înseamnă, de fapt, să-i legi pe draci, îi legi când n-au putere asupra ta.

Iată deci, iubiți credincioși, mai știm o cale de împotrivire, cu rugăciunea. Dar toate acestea în smerenie, căci, se zice că smerenia îi arde pe draci.

Noi, cu mândria îi veselim și cu smerenia îi potopim. Să ne ajute Dumnezeu să-i potopim cu adevărat cu smerenia, căci smerenia este dezrădăcinătoarea patimilor.

În Filocalia, vol. IX, la Scara Sfântului Ioan Scărarul, se vorbește despre înalta cugetare smerită. Acolo se spune că smerenia este dezrădăcinătoarea patimilor, adică le scoate din rădăcină.

Ne mai ajutam, iubiți credincioși, și cu munca, foarte mult se ajută omul cu munca mâinilor și a minții. Se spune în învățăturile Sfântului Efreem Șirul că a fost văzut un vrăjmaș pe zidul unei cetăți, dar care numai se întorcea de pe o parte pe alta, că nu prea avea ce face. În toată cetatea nu prea avea ce face pentru că oamenii erau povârniți spre rele, chiar și fără uneltirile vrăjmașului. Dar erau tare mulți draci în jurul unui pustnic, căci cu acela se luptau și căutau să-l scoată din ce-i bine.

Dar, știe Dumnezeu, poate că răutățile noastre se fac draci, căci așa se spune în Filocalie. Spun părinții că patimile cele rele pe care le avem în suflet, pornirile cele rele sunt dracii noștri.

Se ruga un frate de un părinte să ceară de la Dumnezeu să-l izbăvească de duhul desfrânării, de pornirile spre desfrânare. Și părintele s-a rugat lui Dumnezeu și diavolul s-a depărtat, dar el tot n-a scăpat de duhul desfrânării. Și vine din nou la părintele și îi zice: “Roagă-te părinte, căci nu simt nici o schimbare”. Și atunci părintele s-a rugat din nou. Și i s-a arătat diavolul și i-a zis: „Eu m-am depărtat de când ai zis întâi, dar el are dracul lui. Care-i acela? a întrebat pustnicul. Zice: „Acela-i îmbuibarea pânteceleui, prea multa mâncare și somnul prea mult. Astea-l doboară pe el și fără mine”.

Deci, fiecare om poate avea dracul lui, dacă-i vorba, că diavolul nu se luptă cu cei mici, ci se luptă cu cei mari. Spune undeva, tot în Pateric, că a zis cineva către un părinte duhovnicesc: “Părinte, cu mine se luptă dracii!”. S-a minunat părintele și i-a zis: „Nu se poate, frate. Nu se luptă cu cei ca noi, ci cu cei mari: cu Moise, cu Ilie”.

Am zis că ne ajutam mult și cu munca. Cum ? Așa ne ajutam: că omul care lucrează ceva, acela are întotdeauna ceva de făcut și nu-i e mintea împrăștiată ca la omul leneș, în nelucrare.

Imi aduc aminte când eram copil, spuneau părinții mei când ne puneau la treabă, că noi mai stăteam, ne bucuram mai mult să stăm decât să lucrăm:

“Mă copile, pune mâna pe lucru, că-i păcat să stai fără lucru “. Mai întreabă câte cineva pe aici: „ Părinte, lucră călugării ceva? ” Și zic: „ Lucră, că dacă nu lucră ei, lucră dracii pe ei. Și ca să nu lucreze dracii, lucră ei”.

Așa e cu toată lumea, iubiți credincioși, nu numai cu călugării, că vrăjmașul are treabă cu toți. Deci, lucrați și cu mâinile.

Se spune că era Sfântul Antonie cel Mare într-o pustietate și a ajuns într-un fel de moleșeală, într-un fel de plictiseală să se tot roage. Și atunci a zis: „ Doamne, ce să fac să mă mântuiesc? Că nu mă lasă gândurile “.

Și a văzut un înger în chip călugăresc, ce stătea jos și împletea o funie, deci lucra cu mâinile și după aceea se scula la rugăciune și iar se așeza și lucra, și iar se scula și se ruga. Și în felul acesta i-a arătat Sfântului Antonie ce are de făcut și i-a zis: “Fă așa și te mântuiești”.

Iubiți credincioși,

Vedeți câtă osteneală, câtă trudă, câtă luare aminte trebuie omului ca să ajungă să scape de rele.

Se spune că era într-o mănăstire un părinte care scria cărți, copia. Scria ce scria, își ridica ochii la cer, zicea ceva cu mintea, iar scria mai departe și-l întrebă un frate care s-a nimerit pe acolo: „ Ce faci părinte, de și scrii, și te uiți și la cer? Părintele i-a zis: „ Măi frate, tu ești călugăr și nu știi ce faci? Lucru cu mâinile, copiez, dar după aceea mă gândesc la Dumnezeu, ridic ochii spre cer și zic: Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte. Doamne, ca să-mi ajuți mie grăbește. Slavă Ție Doamne, slavă Ție. Și iar scriu, și iau putere din rugăciune, pentru munca pe care o fac”.

Voi știți, iubiți credincioși, cei de la țară cel puțin, că nu-ți pierzi vremea când îți bați coasa. Așa-i că nu ți-o pierzi? Dimpotrivă, o câștigi. Ia să cosești o zi întreagă cu o coasă nebatută! Așa cum atunci când îți bați coasa ai spor la cosit, tot așa când te rogi ai spor la împlinirea binelui. Dumnezeu să ne ajute! Amin!

Părintele Teofil Părăian

PROGRAMUL BISERICII în perioada 12 - 26 iulie 2020

Duminică 12 iulie (Duminica a 5-a după Rusalii) :

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

11:30 am - Parastas

Fam. Pr. Tim Avram

12:00 pm - Coffee hour

Duminică 19 iulie (Duminica a 6-a după Rusalii) :

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

12:00 pm - Coffee hour

Luni 20 iulie — Sf. Proroc Ilie:

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

11:30 pm - Coffee hour

Duminică 26 iulie (Duminica a 7-a după Rusalii):

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

12:00 pm - Coffee hour